

Sentencja

- 1) Ustęp 1 części E załącznik II do rozporządzenia nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r., należy interpretować w ten sposób, iż świeże mięso drobiowe pochodzące od zwierząt wymienionych w załączniku I tego rozporządzenia musi spełniać kryterium mikrobiologiczne, o którym mowa w wierszu 1.28 rozdziału I załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych, zmienionego rozporządzeniem nr 1086/2011, na wszystkich etapach dystrybucji, w tym również na etapie sprzedaży detalicznej.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności i rozporządzenie nr 2073/2005, po zmianach wprowadzonych rozporządzeniem nr 1086/2011, należy interpretować w taki sposób, że co do zasady nie jest sprzeczny z nimi przepis krajowy taki jak ten rozpatrywany przez sąd odsyłający, na podstawie którego przedsiębiorstwo sektora spożywczego prowadzące działalność jedynie na etapie dystrybucji jest karane za dopuszczenie do obrotu środka spożywczego ze względu na niespełnianie kryterium mikrobiologicznego, o którym mowa w wierszu 1.28 rozdziału I załącznika I do rozporządzenia nr 2073/2005. Do sądu krajowego należy dokonanie oceny tego, czy rozpatrywana w postępowaniu głównym kara jest zgodna z zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 listopada 2014 r. – Riccardo Nencini przeciwko
Parlamentowi Europejskiemu**

(Sprawa C-447/13 P) ⁽¹⁾

**(Odwołanie — Członek Parlamentu Europejskiego — Dodatki na pokrycie kosztów związanych
z wykonywaniem funkcji parlamentarzysty — Zwrot nienależnego świadczenia — Odzyskanie —
Przedawnienie — Rozsądny termin)**

(2015/C 016/09)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Riccardo Nencini (przedstawiciel: M. Chiti, avvocato)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: Seyr i N. Lorenz, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wydany przez Sąd Unii Europejskiej wyrok Nencini/Parlament (T-431/10 i T-560/10, EU:T:2013:290) zostaje uchylony w zakresie dotyczącym sprawy T-560/10.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie odzyskania określonych kwot pobranych przez Riccarda Nenciniego, będącego byłym członkiem Parlamentu Europejskiego, z tytułu zwrotu kosztów podróży i kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych oraz noty debetowej dyrektora generalnego dyrekcji generalnej Parlamentu Europejskiego ds. finansowych nr 315653 z dnia 13 października 2010 r.
- 3) Parlament Europejski zostaje obciążony, oprócz jego własnych kosztów, trzema czwartymi kosztów poniesionych przez Riccarda Nenciniego w niniejszym postępowaniu odwoławczym.
- 4) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-560/10.
- 5) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.